

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 314-1915)

Originalt emne

Kørsel

Kørsel i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 21. oktober 1915 - side 16

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 314-1915)

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling vedrørende Kørsel med Motorvogne m. m. :

"Paa given Foranledning skal Udvalget herved indstille,

at Byraadet vedtager, at Automobillovens § 3, Stk. 4, som lyder saaledes:

"Amtsraadet eller Byraadet er bemyndiget til, hvor Veje eller Broer kan skades ved Kørsel med særlig tunge Motorvogne, enten helt at forbyde saadan Kørsel eller at tillade den paa visse nærmere Vilkaar", skal være gældende for Aarhus Købstads Vedkommende, naar den samlede Vægt af Motorvogn med Belastning overstiger 4000 kg, og

at Aarhus Byraad udvirker, at Købstadforeningen om mulig i Forbindelse med Sogneraadsforeningen anmoder Ministerium og Rigsdag om at faa Sæde i Kommissionen for Automobillovens Revision, hvilken skal ske inden Udgangen af 1916 (se Lovens § 37)".

Magnus Nielsen meddelte, at Indstillingen var foranlediget ved et Andragende fra et herværende Firma om Tilladelse til at køre med endnu større Lastautomobiler end tidligere, baade større Længde, større Bredde og større Last. Brolægningsudvalget havde konfereret med Politiet om Sagen, og dette var paa det rene med, at man inaatte fastholde, enten at Bilerne fremtidig ikke maatte have større Belastning end 4000 kg inclusive Bilens

Vægt, eller at bestemte Ruter maatte foreskrives for Bilerne. Der fandtes i Byen mange smaa Kurver, hvor Lastautomobilernes Længde og Bredde spillede en stor Rolle. Efter den nuværende Automobillov kunde Amts- og Kommunalraad stille sine Betingelser for at tillade Bilkørsel, og Udvalget havde da tænkt sig, at man lod de nuværende Lastautomobiler beholde deres Køretilladelse, men kun tillod ny, forsaavidt Last og Egenvægt ikke overskred 4000 kg. Skulde ret mange Firmaer begynde at bruge Lastautomobiler, vilde Brolægningen blive ødelagt i de fleste Gader. Automobillovens Revision skulde finde Sted inden Udgangen af 1916, og Udvalget havde tænkt sig, at man kunde opfordre Købstadforeningen til at søge at blive repræsenteret i den Kommission, som skulde forberede Lovens Revision. Taleren havde imidlertid nu erfaret, at denne Kommission allerede var nedsat, og at Købstadforeningen ikke var repræsenteret i den. Skønt det beklagelig maatte indrømmes, at Købstadforeningen ikke havde været vaagen i denne Sag, saa det dog underligt ud, at den alligevel ikke var taget med, navnlig da baade Amtsraads- og Sogneraadsforeningerne var repræsenterede, og Taleren skulde da anbefale, at man henstillede til Købstadforeningen at prøve paa at blive repræsenteret i Kommissionen, antagelig kunde det naas endnu. Det vilde iøvrigt være ønskeligt, om Lastautomobilerne blev forsynede med Maaleure, da de i Almindelighed sikkert kørte med altfor stor Hastighed. En Fart paa 10 km maatte være mere end tilstrækkelig inde i Gaderne.

Mikael Johansen fandt det ligeledes forunderligt, at Købstadforeningen ikke var blevet spurgt, om den ønskede at blive repræsenteret i Kommissionen. Aarsagen dertil var maaske, at Utilfredsheden med Automobilloven væsentlig vedrørte Kørselen paa Landet. Men selvfølgelig burde Købstadforeningen gøre alt muligt for at faa Repræsentation i Kommissionen, og antagelig vilde det lykkes. Taleren vilde gerne bede om Bemyndigelse til at indlede om Sagen ved det kommende Repræsentantmøde.

Møller kunde ikke tro, det skulde være Meningen, at Automobiler kun maatte køre 10 km i Timen, naar man med Heste og Vogn maatte køre 14-15 km. Dersom man satte den tilladte Maksimalvægt til 4000 kg, vilde man sikkert blive nødt til at give en Del Dispensationer.

Magnus Nielsen havde intet imod, at Bilerne kørte med større Hastighed end 10 km paa de ydre, brede Veje, men i den indre By maatte 10 km være tilstrækkelig. Det var absolut ikke Tanken, at der skulde gives nogen Dispensation, hvis man fik den foreslaaede

Bestemmelse gennemført.

Møller spurgte, om det var ligegyldigt, hvilken Slags Ringe der blev benyttet.

Magnus Nielsen besvarede Spørgsmaalet bekræftende.

Formanden fandt det rigtigst, at man blot i Princippet tiltraadte Indstillingen, men overlod det til Brolægningsudvalget og Politiet at træffe de øvrige Bestemmelser.

Jakob Jensen hævdede, at naar Bilerne var forsynet med Luft- eller Gummiringe, sled de ikke saa meget paa Brolægningen, som naar de var forsynet med andre Ringe. Der maatte derfor med Hensyn til Maksimalvægten tages Hensyn til, hvordan Ringene var.

Marthin Hansen troede,, at en Maksimalvægt paa 4000 kg vilde være for lidt, 6000 kg vilde snarere passe.

Magnus Nielsen hævdede, at massive Gummiringe bevirkede lige saa stor Ødelæggelse som Ringe af mere fast Materiale, og at Luftringe selv satte Grænse for Belastningen.

Formanden spurgte, om Brolægningsudvalget mente, at Bestemmelsen straks skulde træde i Kraft.

Magnus Nielsen svarede, at det var Meningen, at det indkomne Andragende skulde nægtes, og at der saa skulde udarbejdes nærmere Regler.

Indstillingen vedtoges.